

NTFR 2015/2627

Omzetbelasting

Gelegenheid geven tot parkeren bij natuurpark is bijkomende dienst; laag tarief van toepassing*Rechtbank Gelderland 27 augustus 2015, 14/2735
ECLI:NL:RBGEL:2015:5775**Belastingjaar/tijdvak: 2012**Wetsartikelen: Art. 9, Wet OB 1968; Art. T1.b14, Wet OB 1968***Samenvatting**

De activiteiten van belanghebbende, Stichting X, bestaan uit het beheer van een natuurpark en de ontvangst van publiek. De inkomsten van belanghebbende bestaan grotendeels uit entreegelden. Toegang met de auto kost € 6 extra en parkeren bij de ingang van het park kost € 2 extra. Over de omzet die wordt behaald met toegangskaarten en de entreegelden voor de auto's voldoet belanghebbende 6% omzetbelasting op aangifte. Over de opbrengsten van het parkeren voldoet zij het algemene omzetbelastingtarief van 19% op aangifte. Belanghebbende heeft bezwaar gemaakt tegen de voldoening van de omzetbelasting tegen het algemene omzetbelastingtarief over de maand augustus 2012. De inspecteur heeft het bezwaar afgewezen. In geschil is welk omzetbelastingtarief van toepassing is op de omzet behaald met het verstrekken van parkeergelegenheid. Het geschil spitst zich toe op de toepassing van het verlaagde tarief van tabel I, post b.14.g. van de Wet OB 1968. Rechtbank Gelderland oordeelt dat aannemelijk is geworden dat er voor het publiek geen afzonderlijk belang bestaat bij het parkeren op de parkeerplaatsen van belanghebbende. De parkeerplaatsen hebben derhalve slechts een functie als toegang tot (de rest van) het park. In de beleving van de modale consument zal sprake zijn van een toegevoegde waarde voor het bezoek aan het park door de mogelijkheid de auto bij de ingang te kunnen parkeren. Als modale consument moet in dit geval worden beschouwd de bezoeker van het park die met de auto komt. De consument die de auto niet mee het park in wil nemen, ondervindt de noodzaak de auto achter te laten en zal de mogelijkheid om de auto bij de ingang van het park te kunnen parkeren als een aantrekkelijke bijkomende service beschouwen. Dat de consument de auto op grotere afstand zou kunnen parkeren of dat een ander bedrijf de exploitatie van een parkeerplaats in de omgeving zou kunnen overnemen, doet daaraan niet af. Voor de modale consument vormt de toegang tot het park aldus de hoofddienst en het gelegenheid geven tot parkeren de bijkomende dienst, die het fiscale lot van de hoofddienst volgt. Dit betekent dat het lage tarief op het geheel van toepassing is. (Beroep gegrond.).

COMMENTAAR**MOLENAAR¹**

Deze uitspraak over het parkeren bij een natuurpark doet mij denken aan twee goedkeuringen van de staatssecretaris van Financiën in het besluit van 4 september 2014, nr.

¹ Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

OMZETBELASTING

BLKB2014/123M, NTFR 2014/2672 over tabel I bij de Wet OB 1968, namelijk voor kluisjes in zwembaden (onderdeel 4 van post B3) en voor garderobegelden in theaters, bioscopen, attractieparken e.d. (onderdeel 9 van post B 14 van). Beide vindt hij een bijkomende dienst die op dezelfde wijze belast hoort te worden als de hoofddienst. Datzelfde zou ik hier bij dit parkeren bij een natuurpark ook denken.

Ik heb me jarenlang verbaasd over de uitspraak van Hof Den Bosch van 17 september 2004, nr. 03/1407, NTFR 2005/54 dat voor het parkeren bij een attractiepark wel het algemene btw-tarief zou gelden. Deze uitspraak werd door de Hoge Raad op 10 maart 2006, nr. 41.811, NTFR 2006/396 in stand gelaten.

Rechtbank Gelderland vindt nu dat die beoordeling door latere jurisprudentie van het HvJ EU achterhaald is (zie hiervoor r.o. 12 van de uitspraak) en meent hiervoor tevens gesteund te worden door de uitspraak van de Hoge Raad van 10 augustus 2012, nr. 10/3633, NTFR 2012/2077. Dat lijkt mij een juiste benadering.

Brondocumenten

- [Rechtbank Gelderland 27 augustus 2015, nr. 14/2735](#)